

Arrest

nr. 263 250 van 29 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 12 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LAHAYE *loco* advocaat J. HARDY en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en tot het Uiege volk te behoren. U werd geboren op X1979 te X. Op jonge leeftijd verhuisde u naar Luanda, Angola waar u in de wijk Kinaxixi, in de gemeente Ingombota met uw moeder, stiefvader en broers/zussen woonde. Uw biologische vader kent u niet. U maakte het middelbaar onderwijs af en vatte het eerste jaar sociale wetenschappen ter voorbereiding van de universiteit aan, wat u echter niet afmaakte daar u diende te huwen. U leerde Kameroens burger F. K.N. kennen en werd zwanger van hem. Uit angst voor de reactie van uw stiefvader ging u in 1997 met F. naar zijn thuisland Kameroen alwaar u een jaar verbleef. 9 januari 1998 beviel u van uw zoon J..

Uw familie had echter al een echtgenoot voor u geregeld en uw moeder haalde u vanuit Kameroen terug naar Angola. F., de vader van J., werd vervolgens teruggestuurd naar Kameroen. In 1999 werd u verplicht om te trouwen met B.. Na het huwelijk trok u in bij B. zijn ouders, eveneens in de wijk Kinaxixi tot jullie, wanneer u 24 jaar oud was, naar de wijk Zango, in de gemeente Viana verhuisden. Samen met B. kreeg u drie kinderen.

U verklaart altijd door B. te zijn mishandeld, maar dat de situatie pas onhoudbaar werd wanneer uw dochter Y. D. 6 jaar oud werd omdat uw echtgenoot nog een kind wilde. U zocht tevergeefs hulp bij de baas van uw echtgenoot op het kabinet van werk, bij een vrouwenrechtenorganisatie en in de rechtbank. 27 augustus 2018 verliet u met behulp van vrienden van uw overleden halfzus langs vaderszijde Angola met een vals Portugees paspoort. U verklaart dat uw kinderen het huis van hun vader inmiddels verlieten aangezien de nieuwe echtgenote van uw man hun aanwezigheid niet op prijs stelde. Uw oudste dochter Y. D., die werd verkracht door een vriend van uw echtgenoot, en uw adoptie dochter D. verblijven bij een uw goede vriendin P.. Uw overige kinderen, J., A. en K. huren een kamer.

Bij terugkeer vreest u opnieuw onderdanig te zullen moeten zijn aan uw man B. en door hem te zullen worden vermoord.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: medische attesten, een foto en 4 video's.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het psychologisch attest van 3 november 2020 (psycholoog Cerqueira Passos) blijkt dat u sinds oktober 2018 psychologisch wordt opgevolgd. U vertoont symptomen van een complex post-traumatisch-stressprobleem en u heeft volgens het attest ook chronische stress met onder meer mentale verwarring en concentratie-en geheugenproblemen als symptomen. Er wordt aangeraden om in het kader van een administratief interview rekening te houden met uw toestand en pauzes te voorzien. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS benadrukt aan te geven wanneer u een pauze nodig heeft en gesteld dat uw ritme zou worden gevolgd tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook werd op initiatief van de protection officer een pauze genomen wanneer u emotioneel werd (zie notities, p. 2 en p. 21).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

*U verklaart door uw (ex)-echtgenoot B. mishandeld te zijn geweest en vreest bij terugkeer opnieuw te zullen worden mishandeld en mogelijks te worden gedood. Het dient echter vastgesteld dat aan uw verklaringen omtrent het gewelddadige huwelijk waarin u zich bevond, geen geloof kan worden gehecht. **Vooreerst dient opgemerkt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende uw woonplaatsen de geloofwaardigheid van de door u geschetste omstandigheden van uw huwelijk aantast.** Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS te zijn geboren in Kinshasa aangezien uw ouders ten tijde van de burgeroorlog Angola dienden te verlaten. Op zeer jonge leeftijd keerde u terug naar Angola alwaar u gans uw kindertijd in de gemeente Ingombota, in de wijk Kinaxixi woonde. Op 24-jarige leeftijd echter ging u met uw echtgenoot samenwonen in de wijk Zango, in de gemeente Viana. U stelt tot uw komst naar België in hetzelfde huis in Zango te hebben gewoond en voegt toe tevergeefs een ander huis in dezelfde wijk te hebben gezocht (zie notities, p. 10-11). **Het dient echter opgemerkt dat uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) niet aansluiten bij uw***

verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo verklaarde u voor de DVZ van uw geboorte tot 2010 in de Kinaxixi wijk in Luanda te hebben gewoond en van 2010 tot juni 2018 in de Bairro Popular wijk (zie verklaring DVZ, vraag 10). U hiermee geconfronteerd, stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud dat het hetzelfde gebied is van Kinaxixi en alles in Ingombota is en u enkel verhuisde van de ene naar de andere plek. Na afloop van het persoonlijk onderhoud corrigeert u voorgaande naar: 'Niet alles is in Ingombota. Kinaxixi in Ingombota. Bairro Popular in Rangel' (zie opmerkingen notities, ontvangen op 4 februari 2021). U er nogmaals op gewezen voor de DVZ te hebben verklaard tot juni 2018 in de Bairro Popular wijk te hebben gewoond, geeft u aan dat het een vergissing betreft en u tot (of sinds) 2014 of 2015 in Bairro Popular was – wat u eerder niet aangaf – waarna u verhuisde naar Zango. Dienaangaande dient opgemerkt dat u niet eenduidig bent of u tot 2014/2015 dan wel sinds 2014 in Bairro Popular verbleef (zie notities, p. 11). U voegt toe dat uw echtgenoot als regeringsmedewerker een huis werd gegeven in Zango en jullie om die reden verhuisden. Dat u echter spontaan vermeldde op 24-jarige leeftijd, oftewel in 2003, naar Zango te zijn verhuisd, terwijl u pas na uw verblijf tot (of sinds) 2014 of 2015 in Bairro Popular naar Zango zou zijn verhuisd, houdt geen steek. Gevraagd waarom u Zango voor de DVZ niet vermeldde, geeft u aan te hebben geantwoord op de vragen die u werden gesteld. Er werd u echter gevraagd om een kort overzicht te geven van de hoofdverblijfplaatsen gedurende de voorbije jaren met datum van aankomst en vertrek op dat adres. Dat u dan Bairro Popular, waar u volgens uw verklaringen voor de DVZ evenwel van 2010 tot juni 2018 verbleef, vermeldde en niet Zango, uw laatste verblijfplaats in Angola, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw woonplaatsen aan. U geeft immers aan dat Zango, straat 7, huisnummer 36 uw laatste woonplaats was in Angola voor uw vertrek op 27 augustus 2018 (zie notities, p.12). **U slaagt er kortom niet in om een duidelijk beeld te schetsen van de plaatsen waar u doorheen uw leven heeft gewoond en met wie u daar heeft gewoond, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de omstandigheden dat u er zou hebben gewoond, aantast.**

Overigens dient te worden gewezen op inconsistenties tussen uw verklaringen in het kader van uw verzoek en uw Facebookpagina's waardoor de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen omtrent uw huwelijk en de ondergane mishandeling verder wordt aangetast. Er werden drie Facebookpagina's op uw naam teruggevonden: een pagina (verder: A. P. D. 7), tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS door u aangeduid als uw huidige pagina, een pagina (verder: A. P. D. 3), die u verklaart niet langer te gebruiken (zie notities, p. 31-21) en tenslotte een pagina (verder: A. P. D. 50), u, op basis van de foto's, duidelijk eveneens toebehorende. **Op basis van de informatie voorhanden op uw openbare Facebookpagina's dient echter te worden aangenomen dat uw verklaringen omtrent uw huwelijk niet oprecht zijn.**

U verklaart immers in een gewelddadige relatie te hebben gezeten met uw echtgenoot 'B. L.A.L.', voor de DVZ 'B. M.L.L.' en in de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud 'B. M.A.L.L.', met wie u in 1999 trouwde. Nog in de opmerkingen stelt u zijn naam altijd proberen in te korten, u zijn naam soms niet meer wil horen, u hem wil vergeten en u pijn heeft telkens u aan hem denkt. Hierdoor zegt u zijn naam soms fout (zie verklaring DVZ, vraag 15b, notities p. 19 en opmerkingen notities). Voor de DVZ verklaarde u niet te weten waar uw (ex)-echtgenoot is en ook niet te willen weten waar hij is (zie verklaring DVZ, vraag 15b). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u niet precies te weten waar B. momenteel verblijft, maar dat ze zijn vertrokken uit Zango en vermoedelijk in het condominium 'vereda de flores' wonen aangezien hij die plannen reeds eerder had en u van uw dochter vernam dat hij een hoger salaris had gekregen (zie notities, p. 26). Overigens verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud enkel contact te hebben met uw moeder en uw vriendin Patience J.L. die zorg draagt voor uw dochter Y. en uw adoptie dochter D.. U voegt toe liever niet teveel contact te hebben aangezien uw echtgenoot steeds naar uw moeder gaat om naar u te informeren en u niet wilt dat hij uw verblijfplaats kent. Andere contacten heeft u evenmin uit angst dat uw verblijfplaats bekend zou geraken (zie notities, p. 16).

Bovenstaande verklaringen zijn echter niet in lijn met de bevindingen op uw facebookpagina's. Op de pagina 'A. P. D. 7', die u verklaart momenteel te gebruiken, bent u bevriend met 2 personen met de naam van uw echtgenoot B. L. (zie administratief dossier: B. L. | Facebook en B. L. | Facebook). Op diezelfde pagina becommentarieert B. L. een foto van 29 april 2019 met 'Good Luck' (zie administratief dossier). De pagina 'A. P. D. 50' werd teruggevonden via een van de pagina's van B. L.. Op de Facebookpagina van 'A. P. D. 50' bent u bevriend met twee eerder vernoemde pagina's op naam van B. L., alsook met B. L. L. (zie administratief dossier: B. L. L. | Facebook). Op de profielfoto van B. L. L. zijn drie kinderen te zien die ook op de omslagfoto van uw pagina 'A. P. D. 50' staan. B. L. L. is bevriend met 'A. P. D. 3', wiens vrienden niet zichtbaar zijn en 'A. P. D. 50'. Overigens is de gelijkenis tussen

foto's waarop u met uw man verschijnt op uw pagina 'A. P. D. 3' en foto's op de pagina's B. L. (L.) treffend (zie administratief dossier). Voorgaande wijst erop dat de pagina's op naam van B. L. (L.) uw (ex)-echtgenoot toebehoren. Dat u verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u jarenlang werd mishandeld door uw echtgenoot en u uit angst uw locatie te verhullen zo min mogelijk contact heeft met personen in Angola, bevriend bent met uw (ex)-echtgenoot op Facebook, tart alle verbeelding en ondermijnt de geloofwaardigheid van de geopperde problemen in Angola alsook uw vrees bij terugkeer.

Dat u overigens zo weinig mogelijk contact heeft met personen in uw land van herkomst teneinde uw huidige verblijfplaats geheim te houden, kan evenmin worden bijgetreden. Op uw huidige pagina, A. P. D. 7, waarop u 922 vrienden heeft, en u, zoals eerder reeds vastgesteld, bevriend bent met uw echtgenoot B., heeft u aangegeven momenteel in Brussel te wonen, wat ten zeerste verwondert daar u volgens uw verklaringen vastberaden bent om uw huidige locatie niet te verhullen. Overigens stond eerder aangegeven dat u in Luik woonachtig was en op 4 maart 2020 en 5 juli 2020 checkte u eveneens in te Luik (zie administratief dossier). Dat u enerzijds verklaart aan uw familie niet te kunnen vertellen waar u momenteel leeft (zie notities, p. 31), terwijl u uw locatie openbaar maakt op Facebook, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien postte u op 8 juli 2020 een foto waarin u onder andere V. D., vermoedelijk uw zus V. D.A.D. en uw zoon A. D.L., tagt. Uw verklaring niet actief te zijn op het internet en niemand te laten weten dat u hier internet heeft, kan gezien uw facebookactiviteiten, niet worden bijgetreden. Uw activiteiten op Facebook zijn bijgevolg strijdig met uw verklaringen zo weinig mogelijk contact te hebben teneinde onder de radar te blijven, wat wederom de geloofwaardigheid van uw geopperde problemen aantast.

Ook wat betreft uw professionele bezigheden in Angola heeft u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS de waarheid achtergehouden. Zo verklaarde u, wanneer u werd gevraagd wat u in Angola deed na het stopzetten van uw scholing, niets te hebben gedaan. Vervolgens gevraagd of u werkte, stelde u 'te hebben geprobeerd om te werken'. Om duiding gevraagd, geeft u aan in 2016 te hebben geprobeerd om te werken in een taxibedrijf maar het niet lukte aangezien uw echtgenoot u niet liet werken. Uw man ging naar het taxibedrijf en maakte amok om te voorkomen dat u er zou werken, omdat hij dacht dat u zou worden versierd door een cliënt. U ondernam tevergeefs andere pogingen tot het verkrijgen van werk, wat telkenmale werd verhinderd door uw man. U voegt toe thuis een beetje eten te hebben gemaakt en dit te hebben verkocht (zie notities, p. 17-18). Uw verklaringen hieromtrent staan echter in contrast met uw facebookberichten. Op de pagina 'A. P. D. 3' verschijnt op 2 juni 2014 een foto waarop u te zien bent naast een taxi. 6 juni 2014 post u twee foto's van een taxi met als commentaar: 'A noite nu aeroporto os meus colegas' (vertaling Facebook: de nacht op de luchthaven mijn collega's). Op een foto die 30 juni 2014 op uw Facebookpagina werd geplaatst, poseert u in een wit hemd met geel embleem naast een taxi. Datzelfde hemd is te zien op een foto van 1 juli 2014, terwijl u opnieuw naast een taxi staat. Tenslotte heeft u op 3 juli 2014 een foto geplaatst waarop u datzelfde witte hemd met geel embleem draagt, zittend aan en staand naast een bureau (zie administratief dossier). Uw verklaringen zijn kortom in tegenstrijd met de bevindingen op Facebook. Overigens dient opgemerkt dat op de pagina 'A. P. D. 3' staat aangegeven dat u werkte in 'Vitoria Garden Hotel'. Ook op uw pagina 'A. P. D. 50' geeft u aan manager te zijn in 'Vitoria Garden Hotel', alsook alleen te werken als chef. Op uw huidige pagina 'A. P. D. 7' staat dat u sinds 25 februari 2016 werkte in een kinderopvangverblijf in Talatona, Luanda en omschrijft u uw takenpakket aldaar (zie administratief dossier).

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u 'een echte huisvrouw' te zijn geweest en gevraagd wat u buitenshuis deed, stelt u naar de markt te zijn gegaan om boodschappen te doen en dat u in de weekends naar de kerk ging. Op de vraag met wie u omging in Angola en wie uw vrienden waren, stelt u geen vrienden te hebben mogen hebben van uw echtgenoot aangezien hij dacht dat u via een vriendin ander jongens zou leren kennen en u meer relaties onderhield met oudere vrouwen uit de buurt die u steunden. Gevraagd naar de vriendin, P. J.L., die momenteel zorg draagt voor uw dochter, geeft u aan reeds lang met haar bevriend te zijn. U kon echter niet zoveel vriendinnen hebben aangezien personen die u ontmoette, telkenmale door uw echtgenoot werden weggestuurd (zie notities, p. 18-19). Ook deze verklaringen kunnen niet worden bijgetreden aangezien uit verschillende Facebookberichten blijkt dat u regelmatig uitging. Zo plaatste u op 16 december 2015 twee foto's waarop u te zien bent met een man in een discotheek, met als commentaar: 'Curti a minha sexta no Black star' (Facebook vertaling: genoten van mijn vrijdag in Black Star), op 6 oktober 2015 foto's van een feest, met als commentaar: 'O meus sabado foi fiz' (Facebook vertaling: mijn zaterdag zat erop), op 27 juli 2014 foto's van een (huwelijks)feest, op 15 juni 2014 foto's van een uitgaansgelegenheid, op 8 juni 2014 van een feest en op 14 mei 2014 een foto van u en uw echtgenoot met als commentaar: 'Somos um casal abençoados' (Facebook vertaling: we zijn een gezegend koppel).

Dat u tenslotte verklaart Angola te hebben verlaten op **27 augustus 2018** is niet in overeenstemming met een post op de Facebookpagina 'A. P. D. 3' van **11 april 2018** waarop u te zien bent, poserende voor een auto met **Portugese nummerplaat** (zie administratief dossier). Voor de DVZ verklaarde u overigens vanuit Angola via Congo naar België te zijn gekomen en vermeldde u niet in Portugal te zijn geweest (zie verklaring DVZ, vraag 31). U stelde voor de DVZ met een vals Portugees paspoort op naam van 'M. d.F.d.J.' te hebben gereisd, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS beweert dat de naam 'M. d.L. en nog iets' was. Geconfronteerd met uw verklaring voor de DVZ stelt u die naam te hebben gegeven maar enkel 'M.' te hebben onthouden maar niet te weten of het 'M. de F.', dan wel 'M. d.L.' was – wat evenwel verwondert daar u in de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud aangeeft dat de naam op het valse paspoort 'M. d.F. L.d.J.' was. Hieruit blijkt dat u niet de waarheid spreekt over de datum van uw vertrek uit Angola, noch over de modaliteiten van uw reis, wat evenzeer de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw huwelijk alsook uw algehele geloofwaardigheid aantast.

Na afloop van het persoonlijk onderhoud legt u enkele documenten neer: een foto, 4 video's en medische attesten. De foto toont een wonde op een been. Het dient opgemerkt dat de foto, waarvan niet duidelijk is wie het been toebehoort, geen informatie verschaft over de omstandigheden waarin de verwonding werd opgelopen en bijgevolg slechts kan dienen als bijkomend bewijs indien geloofwaardige verklaringen worden afgelegd, wat in casu niet het geval is. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot de video's die u neerlegt. Een eerste video toont een vrouw wiens kaalgeschoren hoofd wordt ingesmeerd met een substantie en een tweede video diezelfde vrouw wiens hoofd wordt bedekt met bladeren en een hoofddoek. U stelt dat u naar de provincie werd gebracht waar uw haar werd afgedaan, u de hele behandeling onderging en gek werd nadat uw echtgenoot B. een probleem had met zijn benen en u ervan werd verdacht hem te hebben behekst (zie notities, p. 27). Zoals reeds opgemerkt, kan op basis van de video's enkel bovenstaande worden vastgesteld en geenszins de context dan wel de aanleiding ertoe worden bepaald. Een derde en vierde video tonen een man die een vrouw slaat in een kamer en iemand die tevergeefs probeert tussen te komen en op de deur bonkt, volgens u uw man die uw zus slaat, gefilmd door uw zoon. Wederom dient opgemerkt dat zulke video's onvoldoende bewijs vormen om de ongeloofwaardigheid die reeds werd vastgesteld, te herstellen. Bovendien kan de inhoud van de video's makkelijk in scène worden gezet.

Overigens legt u medische attesten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Een verslag van een consultatie bij Samusocial van 30 augustus 2018 waarin uw medische voorgeschiedenis wordt geschetst en wordt gesteld dat u in 2014 een keizersnede onderging en beviel van een doodgeboren kind, u 21 juni 2018 het slachtoffer werd van seksueel geweld en u gezichtsproblemen heeft. U gaf aan sinds de agressie hoofdpijn te hebben omdat u een slag van een geweer kreeg in uw nek. Daar uw vertrek uit Angola vroeger heeft plaatsgevonden dan u verklaart, betekent dit dat het door u voor de dokter aangehaalde seksuele geweld, plaats heeft gevonden na uw vertrek uit Angola. Overigens maakt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geen melding van seksueel geweld dat in 2018 zou hebben plaatsgevonden, maar wel van verkrachting door uw echtgenoot op de dag van uw verjaardag in 2017, de laatste maal dat u geslachtsgemeenschap zou hebben gehad met hem, dat evenwel gezien bovenstaande conclusies in een ongeloofwaardige context plaatsvond (zie notities, p. 26 en p.30). Het medisch attest van 16 december 2019 van de dienst neurologie van het universitair ziekenhuis van Luik, waar u te rade ging met klachten van chronische hoofdpijn, cognitieve problemen en duizeligheid, stelt dat u, op basis van verklaringen, sinds 2012 spanningshoofdpijn en migraineachtige klachten heeft, maar concludeerde dat geen cerebraal syndroom noch een vestibulair syndroom werd aangetroffen dat de duizeligheid kan verklaren. De overige attesten hebben betrekking op onderzoeken van uw nieren en hersenen.

Het psychologisch attest van 3 november 2020 (psycholoog Cerqueira Passos) stelt dat u sinds oktober 2018 psychologisch wordt opgevolgd en u uw land heeft verlaten om uw fysieke en morele integriteit te bewaren. U vertoont symptomen van een complex post-traumatisch-stressprobleem, in uw geval als gevolg van morele en fysieke mishandeling gedurende lange tijd. U heeft volgens het attest ook chronische stress met onder meer mentale verwarring en concentratie-en geheugenproblemen als symptomen. Er wordt geadviseerd in het kader van een administratief interview rekening te houden met uw toestand en pauzes te voorzien. Uit het attest blijkt echter geenszins dat u niet in staat zou zijn om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u aan 'tot u kan' in staat te zijn om het persoonlijk onderhoud te doen (zie notities, p. 2), verliep het persoonlijk onderhoud vlot en gaf u aan de vragen te hebben begrepen. Bovendien dient opgemerkt dat een medisch en/of psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin iemand verwondingen opliep.

De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin kan een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen, noch wie hiervoor verantwoordelijk zou zijn, te meer het letsels betreffen waarvan niet wordt aangetoond dat deze eventueel niet op andere wijzen en/of in andere omstandigheden kunnen worden opgelopen. Het loutere gegeven dat verzoeker oude letsels heeft en hij dit met een medisch verslag attesteert, kan derhalve niet volstaan om de waarachtigheid van het vluchtrelaas vast te stellen.

In dit kader dient voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u voor de beoordeling van uw medische problemen een aanvraag kan indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. De relevante opmerkingen werden terloops besproken. De overige opmerkingen die betrekking hebben op verduidelijkingen en schrijfwijzen, weten bovenstaande conclusie niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

"Appreciatiefout en schending van:

- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Aangaande verzoeksters "zeer kwetsbaar profiel en zorgvuldigheidsplicht" wordt aangevoerd:

"Ten eerste, dient men wijzen op de bijzonder zorgvuldigheid die het CGVS had moeten betrachten in de analyse van het dossier van verzoekster door haar grootste kwetsbaarheid - quod non.

Het blijkt uit de beslissing alsook precies in het psychologische attest dat verzoekster symptomen van een complex post-traumatisch-stressprobleem vertoont. Volgens het medische attest heeft verzoekster chronische stress met mentale verwarring en concentratie- en geheugenproblemen.

Uit het medische attest genoemd in de bestreden beslissing dd 03.11.2020 is de psycholoog expliciet over de geestelijke gezondheid van verzoekster. Het rapport vermeldt meerdere posttraumatische stoornissen (stuk 4 - eigen onderstropping):

- "Angst en bezorgdheid;
- Nachtmerries;
- Prikkelbaarheid;
- Geestelijke verwarring;
- Aandachts-en geheugenproblemen;
- Leermoeilijkheden;
- Sociaal isolement;
- Fysieke nabijheid als bedreigend ervaren;
- Verhoogde angst in aanwezigheid van bepaalde triggers (politie sirenes, uniformen);
- Verlies van motivatie en interesse in het leven in de gemeenschap"

Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat verwerende partij rekening heeft gehouden met deze medische documenten, die nochtans van essentieel belang zijn voor de beoordeling van haar asielerzoek.

De medische stukken getuigen van een uitdrukkelijk mentale kwetsbaarheid en stroken met de verklaringen betreffende het huishoudelijk geweld waarvan verzoekster het slachtoffer is geweest.

Het is inderdaad niet verwonderlijk dat verzoeker bijzonder bang is van sirenes of mensen in uniformen, aangezien B. bij de politie heeft gewerkt, evenals verschillende familieleden (waaronder B.'s oom die politiechef was).

Indien uw Raad deze elementen niet als doorslaggevend beschouwt, moeten zij ten minste in rekening worden genomen als ernstige aanwijzingen van eerdere vervolgingen.

Verwerende partij heeft, door de aanneming van de beslissing, zijn zorgvuldigheidsplicht geschonden door niet alle relevante elementen in rekening gehouden.

Uit een recent arrest van Uw Raad wordt uitdrukkelijk gesteld dat bij de analyse van de verklaringen van een slachtoffer van echtelijke mishandeling rekening moet worden gehouden met de psychologische toestand van dat slachtoffer (zie arrest nr 253 776 van 30 april 2021): [...]

Hetzelfde voordeel van de twijfel zou in dit geval moeten gelden, gelet op de hoge mate van kwetsbaarheid van verzoekster zoals die uit het psychologisch attest blijkt."

Verzoekster gaat in op de "algemene relevante informatie over de situatie in Angola", met name het "huishoudelijk geweld in Angola en geweld t.o.v. vrouwen" (stukken 5-10) en "gebreke aan bescherming door Angolese autoriteiten" (stuk 11-14).

Aangaande de "gegrondheid van de vrees voor vervolgingen en nood aan bescherming - de kern van haar asielaanvraag" wordt het volgende gesteld:

"Het CGVS verwijst op secundair elementen om de geloofwaardigheid van verzoekster in twijfel te trekken.

Integendeel, verwerende partij had zich moeten concentreren op alle verklaringen van verzoekster, die gedetailleerd waren en blij gaven van een werkelijk gevoel van ervaring.

Verzoekster heeft nauwkeurige en volledige verklaringen afgelegd over haar levensomstandigheden met haar echtgenoot: over de omstandigheden van hun huwelijk, hun dagelijks leven als een "koppel", hoe hun relatie verslechterde na de geboorte van hun dochter, de verschillende mishandelingen waarvan zij het slachtoffer werd, de mishandelingen van de kinderen na haar vertrek die gedwongen werden te vluchten (hetgeen het CGVS niet betwist), enz:

[citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Men kan niet concluderen dat alle deze spontaan elementen niet relevant zijn om aan te tonen van het echte ervaringsgevoel van verzoekster.

Bovendien heeft het CGVS geen rekening gehouden van het specifiek profiel van B. die voor de regering werkt en dus bevindt zich in een machtspositie. Hij is rijk, machtig, en in een familie die hem ondersteunt om verzoekster te controleren.

B. gebruikte zelfs zijn uniform om verzoekster te slaan, wat ook haar trauma uitlegt wanneer zij geconfronteerd is met personen in uniformen of elke "materialisatie van macht" (autosirenes, enz.).

[citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Een keer werd B. aangehouden voor slagen en verwondingen maar aangezien hij voor de politie werkt is hij snel weer kunnen vrijkomen (hij heeft maar één nacht in de gevangenis doorgebracht).

Verzoekster heeft herhaaldelijk gehuild omdat het bijzonder moeilijk was deze ervaringen en het trauma dat zij had opgelopen opnieuw te beleven, zonder rekening op de stress van haar kinderen die nog steeds in Angola zijn en weten dat zij in gevaar zijn door hun vader (zie CGVS pg. 21, 24, 26, 31).

Het laatste trauma die verzoekster ertoe aanspoorde om te vertrekken is de verkrachting die zij het slachtoffer was door drie mannen. Verzoekster vermoed dat de mannen door haar ex-man werden gestuurd. Tijdens de hele tijd werd zij nog ook door B. seksueel opdringen.

Het CGVS baseerde zijn analyse van de zaak op marginale elementen, namelijk de verblijfplaatsen van verzoekster, de naam op een geleend paspoort van een persoon die zij niet eens kende en de Facebook-posten, die het voorwerp hadden moeten uitmaken van een confrontatie met verzoekster om de zaak voldoende te onderzoeken en waarvoor hieronder een plausibele en coherente verklaring wordt gegeven (punt 2.2.4). Aldus had het CGVS een voldoende grondig beslissing kunnen nemen, rekening houdend met alle elementen - quod non.

A contrario zijn de essentiële elementen voldoende aangetoond door de gedetailleerde verklaringen van verzoekster, de door haar neergelegde foto's en de medische attesten, die aantonen dat zij duidelijk kwetsbaar is.

[citaten uit rechtspraak van de Raad]".

Over de tegenstrijdigheden betreffende verzoeksters woonplaatsen wordt aangevoerd:

“Verzoekster opgroeide in Kinaxixi, een wijk in Ingombota. Zij is echter een paar keer verhuisd, o.a. naar de wijk Bairro Popular en Rangel, die beiden bestuurd worden door Ingombota (gemeente).

Verzoekster hecht niet veel belang aan deze soort informatie omdat zij vindt het normaal om af en toe van huis te veranderen wat, gezien haar verleden, begrijpelijk is. Gedurende haar hele leven, is verzoekster verhuisd. Zodra ze geboren was, verliet ze Kinshasa om terug te keren naar Angola. Er kunnen dus redelijk wat misverstanden zijn geweest en moeilijkheden om zich precies te herinneren waar zij woonde.

Zij verhuisde ook vaak omdat er altijd problemen zijn op vlak van infrastructuur, water, elektriciteit, enz.

Na haar huwelijk kreeg haar ex-man een huis toegewezen op de nieuwe wijk Zango (gemeente Viana), maar aangezien er nog aan het huis gewerkt moest worden duurde het nog even alvorens daarheen te verhuizen.

Dat verzoekster bij DVZ niet heeft aangegeven dat ze oorspronkelijk in Congo geboren is, kwam omdat er niet veel tijd was om de hele context uit te leggen. Haar ouders zijn namelijk Angolees en ze is opgegroeid in Angola, dus voor haar ging dit om een minder belangrijk detail. Zij heeft bovendien bijna nooit daar gewoond.

Het CGVS houdt geen rekening met de psychologisch toestand van verzoekster, met name haar geheugens problemen. Zij veroorzaken het kwijt van flarden van haar jeugd. Zoals uitgelegd in de medische attesten heeft verzoekster moeite met het ophalen van details, vooral onder stress. Zij raakt in de war en krijgt ze snel hoofdpijn (zoals het gebeurde tijdens het onderhoud bij het CGVS, zie NPO pg. 4, 21, 33).

In ieder geval zijn deze elementen alsook secundair ten opzichte van het hart van haar vrees die bovenstaande werd getoond en door het CGVS niet genoeg in acht genomen en onderzocht.”

Wat betreft verzoeksters Facebookpagina's wordt het volgende gesteld:

“Verzoekster bezit drie Facebookpagina's waaronder maar één actief is omdat verzoekster de paswoorden van de twee andere vergeten heeft. Opeenvolgende profielen werden gecreëerd, naarmate zij de paswoorden verlies. Haar kennis en gebruik van informatica en internet zijn vrij beperkt.

- De contacten in Angola

Zoals uitgelegd in de feiten is verzoekster vriend op Facebook met B. omdat er een account die door haar dochter aangemaakt werd om contacten met haar moeder te kunnen hebben. Haar jongste dochter, Bruna, heeft geen telefoon en had en was erin geslaagd, via de telefoon van haar vader, haar moeder terugvinden omdat zij te jong was om een eigen profiel te hebben. Zij gebruikte het profiel "B. L." om met haar moeder te communiceren.

Op stuk 18.1 is het duidelijk dat de Facebook-account van B. L. (zie ook dezelfde profielfoto in het administratieve dossier) is die wordt gebruikt met besprekingen die teruggaan tot 2019, in het bijzonder waar vermoedelijk wordt genoteerd "Flz dia ma mae", d.w.z. "Feliz dia ma mae, gelukkige Moederdag" (zie ook stuk 18.2 à 4).

Alvorens B. de account ontdekt heeft dus haar dochter over de foto's van verzoekster gereageerde, wat de commentaar als "Good Luck" uitlegt.

Sinds Bruna bij Patience woonde zijn de communicaties tussen verzoekster en haar gemakkelijker omdat zij via Patience kunnen spreken.

Bovendien is het profiel "B. L. L." een oud profiel (de profielfoto is een oude foto, dat ziet men aan de leeftijd van de kinderen die nu veel ouder zijn). Het huidige profiel van verzoekster is niet met B. bevriend.

Verzoekster heeft dus, zoals verklaard tijdens haar onderhoud, geen idee van de verblijfplaats van haar ex-echtgenoot omdat zij niet meer in contact zijn. Het enige contact dat zij sinds haar vertrek met hem heeft gehad, waren dreiggesprekken nadat B. het bestaan van de Facebook-account had ontdekt en opnieuw contact met verzoekster had opgenomen.

- *De naam van haar echtgenoot*

Het enige feit dat verzoekster niet altijd de volledig naam van haar echtgenoot zei tijdens haar onderhoud is een marginaal element dat niet volstaat om de geloofwaardigheid en het ervaringsgevoel dat uit haar verhaal spreekt, teniet te doen.

- *De locaties*

Zoals ontwikkeld in de feitenrelaas heeft verzoekster geprobeerd de sporen uit te wissen om niet gevonden te worden, door locaties te publiceren waar zij zich in werkelijkheid niet bevond.

Zij gaf aan dat zij zowel in Luik als in Brussel was, toen zij er niet was, of zelfs in de Democratische Republiek Kongo of Portugal. Ze verandert ook van locatie omdat het haar amuseert.

Bovendien post verzoekster verschillende oude foto's opnieuw op haar Facebook (meer uitgelegd in de punt over haar vertrek hieronder).

In tegendeel tot de analyse van het CGVS is het gedrag van verzoekster volledig in overeenstemming met de gebeurtenissen die zij heeft meegemaakt.

Door dit te doen, voorkomt ze dat iemand zeker weet waar ze zich verbergt.

Haar ex-man weet dus inderdaad dat zij in Europe bevindt, maar weet niet exact waar.

- *De professionele en personele bezigheden*

Het analyse van verwerende partij over de bezigheden van verzoekster blijkt verkeerd.

Om de context waarin woonde verzoekster te verduidelijken: verzoekster vertoont het typische profiel van een mishandelde vrouw in een giftige en bezitterige relatie. Verzoekster zegt niet dat zij 24 uur per dag in haar huis was opgesloten, maar zij probeerde uit te leggen dat zij zich in een situatie bevond waarin zij zeer vaak van haar vrijheid werd beroofd, zowel beroepsmatig als persoonlijk.

Dit manifesteerde zich op vele niveaus, waaronder het niet mogen werken, het beperken van haar vriendenkring en relaties met anderen.

Alles werd gedaan om ervoor te zorgen dat B. greep kon houden op verzoekster. Dit gebeurde ook in de vorm van angst, fysiek geweld, bedreigingen en chantage via de kinderen.

Het is juist dat verzoekster in 2014 of 2016 kan hebben gewerkt (verzoekster herinnert de exacte jaar niet). Maar dit waren slechts pogingen, haar recht om te werken was tijdelijk en werd snel gestopt door B. die er niet tegen kon dat zij het huis uit was. Verzoeker heeft dus, zoals gezegd, nooit het recht gehad om als zodanig te werken.

De andere foto's van verzoekster voor het "Victoria Garden Hotel" zijn alleen maar pure verzinsels.

Verzoekster posteerde deze foto's om de schijn van een gelukkig leven hoog te houden maar in werkelijkheid heeft zij daar nooit gewerkt.

Men kan haar niet verwijten dat ze probeerde onafhankelijk te worden door te werken. Haar verklaringen zijn duidelijk niet in tegenspraak met het klimaat van geweld en controle dat in haar echtelijke relatie met B. bestond.

Evenzo verklaarde verzoekster over zijn privéleven dat zij alleen naar buiten ging om naar de markt te gaan, boodschappen te doen of naar de kerk te gaan.

Voor verzoekster waren dit inderdaad de enige "activiteiten" die zij mocht verrichten zonder de aanwezigheid van haar echtgenoot.

Alle andere door verwerende partij genoemde Facebook-foto's zijn in feite van feestjes in B.'s familie, het huwelijksfeest van haar neef, enz. In elk geval ging het om evenementen waarbij B. aanwezig moest zijn om verzoekster in het oog te houden en haar onder controle te houden.

Bijvoorbeeld is de foto in de black star (discotheek, zie administratieve dossier) met haar broer. De glimlach die zij toonde op de foto of een positieve commentaar van haar ex-man, getuigt absoluut niet van een goeie relatie of een zorgeloos sociaal leven.

Natuurlijk ging de ex-man van de verzoekster niet publiekelijk suggereren dat hij zijn vrouw sloeg. Ter herinnering, hij had een status als politieagent die hem verplichtte een goed beeld te handhaven in de ogen van anderen. Dit verklaart onder meer waarom hij ook kwaad werd toen verzoekster op het politiebureau waar hij werkt om hulp ging vragen.

Er zij op gewezen dat verzoeksters enige vrienden oude vrouwen uit het dorp zijn en haar vriendin Patience, die zij al heel lang kent. Indien verzoekster deze weinige vormen van sociale betrekkingen kon hebben, dan was dat enkel omdat zij in B.'s ogen geen bedreiging vormden en vooral omdat zij vrouwen waren. B. zou nooit hebben geaccepteerd dat verzoekster bevriend was met een man.

De motieven van verwerende partij wijst op een groot gebrek aan inzicht in de problematiek van huiselijk geweld.

- Haar vertrek, reisweg en paspoort

De reden waarom verzoeksters Facebook-profiel haar in 2018 in Portugal toont, terwijl zij zei dat zij Angola in augustus 2018 had verlaten, is dat zij in 2018 gewoon een oude foto uit 2014 heeft gepost.

Op de door het CGVS gevonden foto, waarop verzoekster is te zien voor een auto met Portugese nummerplaat, is te zien dat zij een blonde pruik draagt (stuk 15 - zie ook in het administratieve dossier).

Op stuk 16 is verzoekster ook te zien met dezelfde blonde pruik en outfit bij haar neefje, die in 2014 zes jaar oud was.

Op het paspoort en identiteitskaart van haar neefje (stuk 17) is te zien dat hij in 2008 is geboren en dus 10 jaar oud zou zijn geweest indien de foto met verzoekster in 2018 zou zijn genomen. Op foto stuk 15 heeft de neef van verzoekster duidelijk niet 10 jaar oud.

Hieruit blijkt duidelijk dat het om een oude foto gaat (dd 2014), die door verzoekster op 11 april 2018 op haar Facebook-profiel werd geplaatst.

Men kan dus niet voorhouden dat zij zich in Portugal in 2018 bevond, enkel dat zij in 2018 een photo dd 2014 heeft gepubliceerd.

De verklaringen van verzoekster zijn daarom juist wanneer zij aangeeft dat zij nooit door Portugal is gereisd om naar België te komen en dat zij op 27 augustus 2018 Angola verlaten heeft.

Ten slotte, het feit dat verzoekster zich niet de juiste naam herinnert op het valse paspoort dat zij heeft geleend om te vluchten, is geen voldoende aanwijzing om de door haar gevestigde geloofwaardigheid door de bovenstaande elementen omkeren."

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

- "3. Foto's van verzoekster's vriendin, Patience en haar paspoort;*
- 4. Medische attest dd. 03.11.2020;*
- 5. CMI Brief, Violence against women in the context of urban poverty in Angola dd. oktober 2016; c*
- 6. Artikel Angop, La lutte contre la violence domestique devrait être élevée au niveau régional, estime une députée angolaise dd. 25.11.2019;*
- 7. Artikel AfricaNews, laatste update op maart 2021;*
- 8. Verslag van de Comité van mensenrechten dd. 08.03.2019;*
- 9. Artikel van de Ambassade van Angola in Frankrijk, 27.03.2021;*
- 10. Artikel Prévalence, déterminants et effets de la violence pendant la grossesse : une étude transversale basée sur la maternité à Luanda, Angola dd. 31.12.2019;*
- 11. Artikel LeMonde, En Angola, « la corruption, petite et grande, s'adapte et continue d'exister », dd. 18.12.2019;*
- 12. Artikel van de Anti-Corruption Research Center dd. 2010;*
- 13. Artikel Jeune Afrique, Angola : Lourenço utilise-t-il son combat anti-corruption pour régler ses comptes ? dd. 12.03.2021;*
- 14. Statista Research Department, update of the research dd. 17.06.2020;*
- 15. Foto's van verzoekster in Portugal, 2014;*
- 16. Foto's van verzoekster met haar neef tijdens haar reis in Portugal;*
- 17. Identiteitskaart en paspoort van verzoekster's neef;*
- 18. Conversaties met verzoekster en haar dochter op Facebook met de Facebookaccount van B. L."*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Angola uit vrees voor haar man B.. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters asielaanvraag, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster legde wisselende verklaringen af omtrent haar geboorteplaats, opeenvolgende verblijfplaatsen en haar laatste adres voor haar vertrek uit het land, waardoor zij geen zicht biedt op haar ware levensomstandigheden in Angola. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster niet veel belang hecht aan dergelijke informatie, dat haar geboorte in Congo een minder belangrijk detail voor haar is en dat er - mede gelet op haar psychologische problemen - redelijk wat misverstanden en moeilijkheden zijn geweest om zich precies te herinneren waar zij woonde. Verzoekster wordt echter geen onwetendheden verweten, doch wel het geven van wisselende informatie over haar geboorteplaats en verblijfplaatsen. Nochtans werd bij aanvang van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt aan verzoekster *“U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (vragenlijst CGVS, voorafgaand advies) en werd op het Commissariaat-generaal gezegd *“Het is belangrijk dat u mij vandaag de waarheid vertelt en dat u al mijn vragen beantwoordt. Als u het antwoord niet weet op een vraag, zeg dat dan ook en verzin niets of zeg niets wat u niet weet.”* (notities, p. 3). Van verzoekster kon dan ook verwacht worden dat zij het zou hebben aangegeven indien zij bepaalde informatie niet wist omdat het voor haar niet belangrijk was of omdat zij zich dit door haar psychologische problemen niet kon herinneren. Dit heeft zij echter nagelaten door steeds andersluidende informatie over haar levensloop te debiteren.
- Verzoekster beweerde tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij amper contacten onderhoudt met mensen in Angola omdat zij haar huidige verblijfplaats wilt verbergen (notities, p. 16), dat zij niet actief is op het internet en dat zij niemand wilt laten weten dat zij in België internet heeft (notities, p. 34). Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster in België actief is op Facebook, met een Facebookprofiel onder haar eigen naam waarvan zij aangaf dat zij het momenteel gebruikt (notities, p. 31-32).
- Dat verzoekster geenszins de waarheid spreekt over haar leefsituatie als onderdrukte huisvrouw die niet mocht werken, amper buitenshuis mocht komen en geen vrienden mocht hebben, blijkt nog uit de berichten op haar Facebookprofielen aangaande haar werk en vrijetijdsbesteding. Zo heeft zij volgens haar Facebookprofielen gewerkt als taxichauffeur, als manager van een hotel, als *“chef”* en in een kinderopvang, en ging zij regelmatig uit. In het verzoekschrift wordt dienaangaande aangevoerd dat verzoekster in 2014 of 2016 kan hebben gewerkt, maar dat dit tijdelijk was en snel gestopt werd door B., dat haar werk voor het hotel pure verzinsels zijn, dat de foto's van de feestjes allemaal evenementen waren waarbij B. ook aanwezig was en dat verzoekster enkel bevriend was met oude vrouwen uit het dorp en met Patience. Dergelijke gekunstelde *post factum* beweringen kunnen de opeenstapeling van opvallende vaststellingen op het Facebookprofiel van verzoekster echter niet verschonen.
- Ook verzoeksters bewering dat zij op 27 augustus 2018 Angola zou hebben verlaten, strookt niet met verzoeksters Facebookactiviteit, waarop zij op 11 april 2018 een foto van zichzelf in Portugal plaatste. In het verzoekschrift wordt geargumenteed dat dit een foto van 2014 betreft, wat moet blijken uit het feit dat zij dezelfde blonde pruik droeg op een foto uit 2014 toen haar neefje zes jaar oud was (stukken 15-17).

Dient te worden opgemerkt dat enerzijds niet wordt aangetoond dat het dezelfde blonde pruik is en dat anderzijds ook niet kan worden uitgesloten dat verzoekster in 2018 dezelfde pruik draagt als in 2014. Hoe dan ook waren verzoeksters verklaringen over haar vertrek uit Angola ook niet eensluidend, daar zij tijdens haar asielprocedure geenszins eensluidend kon aangeven op welke naam het vals Portugees paspoort stond waarmee zij is gereisd. Van een asielzoeker die reist met een vals paspoort kan wel degelijk worden verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, kan meedelen, en ingevolge de mogelijkheid om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent de identiteit en reisdoel, gezien het algemeen geweten is dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit.

- Via dit Facebookprofiel blijkt verzoekster bovendien bevriend met twee Facebookprofielen van haar echtgenoot B., terwijl zij hem beweerdelijk is ontvlucht en vastberaden zou zijn om van zijn radar te blijven. In het verzoekschrift voert verzoekster dienaangaande aan dat haar dochter een van deze profielen had aangemaakt in naam van B. om met verzoekster te kunnen communiceren, alvorens de dochter via Patricia contact onderhield met verzoekster. Dit zou tevens moeten blijken uit Facebookberichten met dit profiel (stuk 28), die echter bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen worden, in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het is alleszins onduidelijk waarom verzoeksters dochter net de identiteit van haar vader zou aannemen om een Facebookprofiel te maken en hiermee met haar moeder te communiceren. Zelfs al zou worden aangenomen dat verzoeksters dochter dit Facebookprofiel gebruikte en hiermee bepaalde Facebookberichten van verzoekster becommentarieerde, dan nog kan niet worden ingezien waarom verzoekster nog steeds bevriend bleef met het profiel van B., nadat hij ontdekt had dat zijn dochter dit profiel aanmaakte en verzoekster was beginnen bedreigen. Uit stuk 18 bij het verzoekschrift zou moeten blijken dat verzoekster het profiel van B. na verschillende dreiggesprekken blokkeerde, wat gelet op het gebrek aan een voor eensluidend verklaarde vertaling niet kan worden nagegaan, maar ten tijde van het persoonlijk onderhoud van 19 januari 2021 had verzoekster de twee Facebookprofielen van B. alleszins nog niet ontvriend. Bovendien is verzoeksters bewering in het verzoekschrift dat zij in België nog contact had met B., nadat hij het valse Facebookprofiel van zijn dochter ontdekt had, dat hij haar bedreigde en zij *“nooit of zelden”* op zijn berichten antwoordde waarna de communicatie in 30 april 2020 stopte, geheel tegenstrijdig met haar verklaringen op het Commissariaat-generaal waar zij aangaf dat het laatste contact met B. op haar verjaardag in 2017 (notities, p. 26-27). Verzoekster vertelt niet de waarheid over haar communicatie met personen in Angola, waaronder de echtgenoot die zij beweert te zijn ontvlucht.
- Nog frappanter is de vaststelling dat verzoekster op haar Facebookprofiel haar locatie deelde, namelijk dat zij zich in België bevindt. Zo staat Brussel als huidige woonplaats van haar Facebookprofiel, stond eerder aangegeven dat zij in Luik woonde en checkte zij in te Luik op 4 maart 2020 en 5 juli 2020. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoekster locaties publiceerde waar zij zich in werkelijkheid niet bevond, met name dat zij in Luik of Brussel was toen zij er niet was, om niet gevonden te worden en omdat het haar amuseert. Deze uitleg kan uiteraard niet verschonen waarom verzoekster via Facebook, aan onder meer profielen van haar echtgenoot, vrijwillig eender welke locatie kenbaar zou maken, laat staan dat zij correct meldt dat zij zich in België bevindt, hoewel zij beweert haar verblijfplaats geheim te willen houden (notities, p. 16, 34). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekster overigens dat drie van haar kinderen zelfs zouden denken dat zij in Congo zit (notities, p. 25) en dat haar zoon A. haar daar al eens is gaan zoeken (notities, p. 25), dit terwijl A. bevriend is met verzoekster op Facebook en haar locaties dus via het profiel of via communicatie zou kunnen vernemen. Verzoeksters algemene geloofwaardigheid wordt ernstig ondermijnd.

5. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de door verweerder aangehaalde elementen het voorwerp hadden moeten uitmaken van een confrontatie met verzoekster om de zaak voldoende te onderzoeken.

Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt: "*Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven*".

Dit artikel werd ingevoegd door artikel 11 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt aan de asielzoeker dienen voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken, dat het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf niet steeds mogelijk is en de ambtenaar daarom niet verplicht is om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen.

Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd, zoals *in casu*.

Bovendien heeft verzoekster door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen zij ook heeft gedaan, zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt.

6. De citaten in het verzoekschrift uit "*algemene relevante informatie over de situatie in Angola*", met name het "*huishoudelijk geweld in Angola en geweld t.o.v. vrouwen*" (stukken 5-10) en "*gebreke aan bescherming door Angolese autoriteiten*" (stuk 11-14), betreffen een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst, maar volstaan niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke, gezien zij geen zicht biedt op haar ware levensomstandigheden en familiale situatie.

7. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het wijzen op en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande haar leven met B. en het aanhalen van rechtspraak van de Raad die individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De bij het verzoekschrift gevoegde "*foto's van verzoekster's vriendin, P. en haar paspoort*", die P. zouden tonen met blauwe plek door fysieke bedreiging van B. kunnen niet aantonen wat of wie de oorzaak was van de blauwe plek.

9. In het verzoekschrift wordt gewezen op de medische stukken die getuigen van een uitdrukkelijk mentale kwetsbaarheid en die stroken met de verklaringen betreffende het huishoudelijk geweld waarvan verzoekster het slachtoffer is geweest. Volgens verzoekster moeten de medische stukken ten minste in rekening worden genomen als ernstige aanwijzingen van eerdere vervolgingen. Zij voert tevens aan dat bij de analyse van de verklaringen van een slachtoffer van echtelijke mishandeling rekening moet worden gehouden met de psychologische toestand van dat slachtoffer.

Het verslag van 30 augustus 2018 na een consultatie bij Samusocial schetst verzoeksters medische voorgeschiedenis en stelt dat zij in 2014 een keizersnede onderging en beviel van een doodgeboren kind, dat zij op 21 juni 2018 het slachtoffer werd van seksueel geweld en dat zij gezichtsproblemen heeft.

Het medisch attest van 16 december 2019 van de dienst neurologie van het universitair ziekenhuis van Luik, maakt melding van klachten van chronische hoofdpijn, cognitieve problemen en duizeligheid en concludeert dat geen cerebraal syndroom noch een vestibulair syndroom werd aangetroffen dat de duizeligheid kan verklaren. Het psychologisch attest van 3 november 2020 geeft aan dat verzoekster sinds oktober 2018 psychologisch wordt opgevolgd en dat zij haar land heeft verlaten om haar fysieke en morele integriteit te bewaren. Volgens dit verslag zou verzoekster symptomen vertonen van een complex post-traumatisch-stressprobleem, als gevolg van morele en fysieke mishandeling gedurende lange tijd. Verzoekster zou volgens dit attest tevens kampen met chronische stress, waaronder mentale verwarring en concentratie- en geheugenproblemen als symptomen. Het attest adviseert in het kader van een administratief interview het ritme aan te passen aan verzoekster en pauzes te voorzien. De overige medische attesten hebben betrekking op onderzoeken van uw nieren en hersenen.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde hetzij fysieke, hetzij mentale letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde medische en psychologische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels en problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

In het licht van het gehele dossier kunnen de bijgebrachte medische attesten en psychologisch verslag de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling of problemen bij terugkeer naar Angola aannemelijk maken.

Evenmin wordt middels deze stukken aangetoond dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure of dat de door haar voorgehouden psychische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf immers niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan ook geenszins blijken dat verzoekster niet in de mogelijkheid was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake haar verzoek noch dat haar cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat zij in de onmogelijkheid is nuttige verklaringen af te leggen teneinde haar asielrelaas te vertellen.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

12. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS